

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 380/2015
01.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић - Момировић, чланова већа, у парници тужиоца В.Д., из Б., чији је пуномоћник П.С., адвокат из Б., против туженог РДУ „Радио телевизија Србије“ из Београда, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 320/14 од 09.10.2014. године, у седници одржаној 01.04.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 320/14 од 09.10.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 320/14 од 09.10.2014. године одбачена је, као недозвољена, жалба тужиоца, изјављена против решења Првог основног суда у Београду П1 998/14 од 22.05.2014. године, којим је утврђено да је тужба тужиоца повучена.

Против наведеног другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У образложењу решења другостепеног суда које се побија ревизијом се наводи да је тужилац, на рочишту за главну расправу дана 17.06.2013. године, предложио да се прекине поступак у овој правној ствари до доношења одлуке у предмету П 13969/ 11, чему се тужени није противио, те је суд решењем П1 1403/12 од 17.06.2013.године прекинуо поступак до окончања наведене парнице. Како је тужилац поднеском од 10.03.2014. године изјавио да повлачи тужбу, првостепени суд је донео решење о наставку поступка П1 1403/12 од 04.04.2014. године, након чега је донео и решење П1 998/14 дана 22.05.2014. године, да је тужба повучена. Одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења П1 998/14 од 22.05.2014. године којим је утврђено

да је тужба повучена, другостепени суд је жалбу одбацио као недозвољену, налазећи да тужилац нема правни интерес да побија наведено решење.

И по налажењу овог суда тужилац нема правни интерес да жалбом побија решење о повлачењу тужбе, јер је првостепени суд решење донео на основу одредбе члана 202. ЗПП, поступајући у складу са изјавом тужиоца, а решење је донето када су се за то стекли процесни услови, односно након протјека законом прописаног рока од осам дана од дана када је тужени обавештен о изјави тужиоца да повлачи тужбу.

При томе су без утицаја наводи ревизије да је решење које се побија ревизијом донето иако је поступак у овој парници прекинут решењем од 17.06.2013. године, а решење о наставку поступка од 04.04.2014. године није правноснажно, јер није одлучено о жалби тужиоца изјављеној против тог решења. Наиме, тужилац је у поднеску од 28.04.2014. године навео да је првостепени суд, након његове изјаве о повлачењу тужбе, био у обавези да донесе решење којим ће констатовати да је тужба повучена, те да уколико суд не поступи на наведен начин, његов поднесак сматра жалбом на решење о наставку поступка од 04.04.2014. године. Како је првостепени суд, када су се за то стекли процесни услови, донео решење којим је утврдио да је тужба повучена, није било разлога да се поднесак тужиоца од 04.04.2014. године третира као жалба. При томе је без утицаја околност да је дана 22.05.2014. године тужилац поднео суду поднесак насловљен као допуна жалбе (против решења о наставку поступка), имајући у виду да поднесак није поднет у року предвиђеном за благовремено подношење жалбе, јер је решење ПП 1403/12 од 04.04.2014. године достављено пуномоћнику тужиоца 15.04.2014.године.

Имајући у виду наведено, да је након прекида поступка донето решење о наставку поступка, првостепени суд је могао да поступа и донесе решење које се побија ревизијом и при том није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 224. став 2. ЗПП, на коју се неосновано указује у ревизији.

Овај суд није посебно ценио друге наводе ревизије, јер исти не представљају разлог због којег се ревизија може изјавити, сходно одредби члана 407. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.**